

entertainment **תרבות** y

רטובים מאושר: כשהחברים של נטאשה חזרו ל"רדיו בלה בלה"

אפילו סופות ברקים וגשם זלעפות שהרטיב את כל הנוכחים, לא מנעו מהחברים של נטאשה לבצע את אופרת הרוק "רדיו בלה בלה" מראשיתה ועד סופה, ולהביא אותה כל הדרך מהניינטיז למאה ה-21 עם שפע של אורחים והפקה מרשימה

דנית צמית פורסם: 15.10.19 09:35

החום הגדול לא רמז ולו במעט על מה שעתיד לקרות [בהופעה של החברים של הנטאשה](#) שחגגו 25 שנה לאלבום האחרון שלה אמש (ב'), כשבשיא ההופעה מרבית הקהל מצא את עצמו ספוג עד לשד עצמותיו. אבל אני מקדימה את המאוחר.

הערב שפתח את המהדורה ה-20 של פסטיבל התמר התקיים בהיכל מצדה תחת ירח מלא, 36 מעלות ואפילו לא זכר למשב רוח, כשהמונים ניסו למצוא את דרכם אל משקה צונן דרך צמיד או אפליקציה (אין מזומן או אשראי - חדשנות זה פה). הקהל גדש את הרחבה ווידאו ארט של כוכבים, לוויינים, כדור הארץ מנצנץ באלפי אורות ושעון עצר שסופר חצי דקה לאחור החל - הצלילים המוכרים של אופרת הרוק קיבלו גם ויז'ואל - ברוכים הבאים ל"[רדיו בלה בלה 2019](#)".

לא רק הצלילים עתידיים לקבל כאן מימד מוחשי, א. וקסמן, האיש והפיצול, קרם עור וגידים בדמותו של ליאור אשכנזי שנתן את האות להתחיל במערכה הראשונה והזריק מנה הגונה של תיאטרליות וחיים לדמות שמרכיבה את פרדי, הפי, שץ וליזה ואת ארבעת המערכות השונות של האלבום. ניכר כי הרבה מחשבה והרבה מאוד הפקה הושקעו במופע, שעלה בפעם הראשונה. הנטאשות עוד ינגנו בערב הזה את האלבום במלואו, בלי לדלג על אף שיר או מילה מקטעי הקישור (מ"שברי את הטלוויזיה" הנהדר, ל-"נרקומנים" הבוועט, ועד "דברי איתי על כסף" בסגנון מזרחי). הם יעלו על הבמה רשימה מכובדת של אורחים: נינט, אמיר דדון, עמיר בניון, ערן צור וקובי מרימי, ינגנו לצד להקה גדולה ושלל אביזרים טכנולוגיים לרבות שינויי הבגדים והתפאורה בהתאם להתקדמות הסיפור. אבל לפני כן, התערבות אלוהית.

החברים של נטאשה במצדה (צילום: שלומי פינטו)

את סיפור הערב הזה סיפרו גם השמיים. הם התחילו לטפטף כשהגיטרה של מיקי הררי ניגנה את "פרדי על הבוקר" (בכל זאת, גם הם מתרגשים), ברקים רחוקים הופיעו בביצוע הכמעט מצמרר ל"הלו פרדי" עם ניטו ודדון. במערכה השנייה, כשהפי וקסמן החליף את פרדי, עם מונולוג בעד לגליזציה ("למה צריך כל כך הרבה פוליטיקה ובלגאן סביב הצמח המופלא הזה?"), הבמה הפכה למועדון עם דוכן בעמדת הדי.ג'י, הדאנס מהניינטיז קיבל ניחוחות של האוס, ה"קוק בצהריים" לוו בכלי נשיפה ולמסיבה למטה הצטרפה סופת ברקים מעל הר המצדה, שגררה קריאות תדהמה מהקהל.

כש-7000 איש רקדו בגשם זלעפות את "אני לא רוקד כשעצוב" - נרטבים, צוחקים ושרים - היה ברור שמשוה מיוחד קרה כאן. זה לא רק מזג האוויר, החצי הראשון של "רדיו בלה בלה" שזור בכמה מלהיטי הענק של הנטאשות ובשעה וקצת שחלפו מתחילת ההופעה עד לרגע הזה, הלהקה הוכיחה שהיא אחת הטובות שיצרו ונוצרו אי פעם בארץ. נכון, האלבום הזה סימן את סופה המוקדם מדי - אבל רגע לפני שההופעה הופסקה, מיכה שטרית אמר: "בסופו של דבר ניצחנו".

החברים של נטאשה במצדה (צילום: שלומי פינטו)

50 דקות נמשכה ההפסקה שבמהלכה הקהל ניסה לתפוס מחסה תחת הטריבונות או לפחות להסתתר בדוכני המזון. חושך השתרר באזור כשההפקה ניסתה לשמור על הציוד ועבדה במרץ להחזיר את ההופעה למסלול ולהמשיך לספר את הסיפור. מישהו צעק "זה כמו וודסטוק", דוכין ושטרית התחילו בביצוע עירום ונפלא ל"שם", רק שניהם והפסנתר. בהדרגה, המערכה השלישית נפתחה ושך עלה על הבמה.

האנרגיות כבר ירדו, חלק מהקהל העדיף לפרוש, המסכים הפסיקו לעבוד, הסאונד לא מה שהיה, כיוון הגיטרה השתנה ואפילו הקלידים של דוכין הפסיקו לעבוד - אבל ההצגה חייבת להימשך. "מי אני? מי אנחנו? מי אתם? מי טו" - מופע ה-25 שנה ל"רדיו בלה בלה" שאף להביא את היצירה למאה ה-21, אף על פי שמלכתחילה מדובר בכזו שהבינה את העתיד, כנראה טוב יותר מכותביה, והיא רלוונטית מתמיד. אבל לשאיפות הגרנדיוזיות והלא מתנצלות הללו היה מחיר כשהגשם החליט להחזיר את נטאשה לניינטיז, עם חלק מהכלים ובלי עזרים נוספים (קצת כמו תמונת מראה, אם תרצו, להיסטוריה של הלהקה).

החברים של נטאשה במצדה (צילום: שלומי פינטו)

למרות הכל, "רדיו בלה בלה" נוגן מראשיתו ועד סופו בבוץ של ים המלח, מי שהשקיע ונשאר גם קיבל פיצוי בהדרן של שני שירים נושנים ואהובים "מליוני אנשים" ו"נאמר כבר הכל". נותר רק לקוות שבהופעות הבאות לחגיגות האלבום, אלו שיתקיימו בחודש הבא בתל אביב ולא תחת האוויר הפתוח, החברים של נטאשה יצליחו לממש את הקונספט האמנותי שפיתחו במלואו ולהגיע לשיא עם הקהל, גם בלי שטיפות ענק ינחתו על ראשו.

החברים של נטאשה במצדה עם נינט (צילום: שלומי פינטו)

טל"ח